Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (dešimtoji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. liepos 4 d.*

„Apeliacinis skundas – Europos Sąjungos prekių ženklas – Reglamentas (EB) Nr. 207/2009 – Protesto procedūra – 8 straipsnio 1 dalies b punktas – Vaizdinio prekių ženklo, kuriame yra žodinis elementas „Fl“, registracijos paraiška – Vaizdinio prekių ženklo, kuriame yra žodinis elementas „fly.de“, savininko protestas – Atmetimas – Žymenų panašumas – Įprastai užrašytas pavadinimas *Europos Sąjungos prekių ženklų biuletenyje* – Galimybė supainioti“

Byloje C-99/18 P

dėl 2018 m. vasario 12 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

FTI Touristik GmbH, įsteigta Miunchene (Vokietija), atstovaujama *Rechtsanwältin* A. Parr,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai (EUIPO), atstovaujamai D. Walicka ir D. Botis,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Harald Prantner, gyvenančiam Hamburge (Vokietija),

Daniel Giersch, gyvenančiam Monake (Monakas),

atstovaujamiems *Rechtsanwalt* S. Eble,

į bylą pirmoje instancijoje įstojusioms šalims,

TEISINGUMO TEISMAS (dešimtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. Lycourgos, teisėjai M. Ilešič (pranešėjas) ir I. Jarukaitis,

generalinis advokatas G. Pitruzzella,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

* Proceso kalba: vokiečių.

priima šį

Sprendimą

1 Apeliaciniu skundu *FTI Touristik GmbH* prašo panaikinti 2017 m. lapkričio 30 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *FTI Touristik / EUIPO – Prantner ir Giersch (Fl)* (T-475/16, nepaskelbtas Rink., toliau – skundžiamas sprendimas, EU:T:2017:856), kuriuo šis teismas atmetė jos ieškinį dėl Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) penktosios apeliacinės tarybos 2016 m. birželio 16 d. sprendimo (byla R 480/2015-5), susijusio su protesto procedūra tarp *FTI Touristik* ir Harald Prantner bei Daniel Giersch, panaikinimo.

Teisinis pagrindas

2 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146) buvo pakeistas 2015 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2015/2424, kuris įsigaliojo 2016 m. kovo 23 d. Iš dalies pakeistas Reglamentas Nr. 207/2009 nuo 2017 m. spalio 1 d. buvo panaikintas ir pakeistas 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, 2017, p. 1). Atsižvelgiant į šioje byloje nagrinėjamos registracijos paraiškos pateikimo datą, t. y. 2013 m. spalio 7 d., kuri turi lemiamą reikšmę nustatant taikytiną materialinę teisę, šiai bylai taikytinos Reglamento Nr. 207/2009 materialinės nuostatos.

3 Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktas suformuluotas taip:

„1. Ankstesnio prekių ženklo savininkui užprotestavus, prekių ženklas, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, neregistruojamas:

<…>

b) jeigu dėl savo panašumo į ankstesnį prekių ženklą ar tapatumo jam arba dėl prekių ar paslaugų, kurioms prekių ženklai yra skirti, panašumo ar tapatumo yra galimybė suklaidinti visuomenę toje teritorijoje, kurioje ankstesnis prekių ženklas yra apsaugotas; suklaidinimo galimybė apima ir galimybę sieti su ankstesniu prekių ženklu.“

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas

4 Ginčo aplinkybės ir ginčijamo sprendimo turinys išdėstyti skundžiamo sprendimo 1–15 punktuose:

„1. 2013 m. spalio 7 d. įstojusios į bylą šalys <…> H. Prantner ir <…> D. Giersch pateikė [EUIPO] Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos paraišką pagal Reglamentą Nr. 207/2009.

2. Prekių ženklas, kurį prašyta įregistruoti, yra šis vaizdinis žymuo:

3. Prekės ir paslaugos, kurioms prašyta registracijos, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 16, 39 ir 43 klasėms ir pagal kiekvieną iš jų atitinka šį aprašymą:

– 16 klasė: „Spaudiniai; fotonuotraukos; raštinės ir biuro reikmenys; pakavimo medžiagos; leidiniai; knygos; vadovėliai; pamfletai; informaciniai laiškai; albumai; laikraščiai; žurnalai ir periodiniai leidiniai; bilietai; kuponai; kuponai ir kelionės dokumentai; pasai; etiketės; skelbimai; atvirlaiškiai; kalendoriai; kalendorinės užrašų knygelės; mokomoji medžiaga“;

– 39 klasė: „Vežimas; kelionių organizavimas; informacijos apie keliones teikimas; automobilių stovėjimo aikštelių infrastruktūros suteikimas; prekių, keleivių ir turistų vežimas oru, sausuma, jūra ir geležinkeliu; oro linijų ir gabenimo paslaugos; registravimo oro uoste paslaugos; keleivių, prekių vežimo organizavimas ir kelionės sausuma ir jūra; oro linijų paslaugos; bagažo registravimas; krovinių tvarkymo ir vežimo paslaugos; kruizų, ekskursijų ir atostogų paslaugų organizavimas, valdymas ir teikimas; lėktuvų užsakymas; lėktuvų, asmeninių automobilių ir laivų nuoma; taksi paslaugos; autobusų paslaugos; samdomų vairuotojų paslaugos; vežimo turistiniais autobusais paslaugos; traukinių paslaugos; susisiekimo su oro uostu paslaugos; automobilių stovėjimo aikštelių oro uostuose paslaugos; orlaivių pastatymo į stovėjimo aikštelės paslaugos; turistų lydėjimas; kelionių agentūros paslaugos; patarimo, konsultavimo ir informavimo apie visas minėtas paslaugas paslaugos; informacijos apie vežimo paslaugas teikimas; informacijos apie keliones teikimas internetu; kelionių rezervavimas naudojantis informacinių duomenų bankais arba internetu“;

– 43 klasė: „Maisto ir gėrimų parūpinimo paslaugos, laikinas apgyvendinimas; barų ir restoranų paslaugos; aprūpinimas maistu ir gėrimais; laikino apgyvendinimo patalpų atostogautojams nuoma; restoranų ir laikino apgyvendinimo patalpų atostogautojams rezervavimo paslaugos; viešbučių ir (arba) restoranų paslaugos; rezervavimo paslaugos, susijusios su viešbučio eksploatavimu“.

4. Europos Sąjungos prekių ženklo paraiška buvo paskelbta 2013 m. lapkričio 26 d. *Europos Sąjungos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 225/2013.

5. 2014 m. vasario 26 d. apeliantė *FTI Touristik* <…> pagal Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsnį (dabar – Reglamento 2017/1001 46 straipsnis) pateikė protestą dėl prašomo prekių ženklo registracijos šio sprendimo 3 punkte nurodytoms prekėms ir paslaugoms.

6. Protestas grindžiamas šiuo ankstesniu vaizdiniu Europos Sąjungos prekių ženklu:

skirtu žymėti 16, 39, 41 ir 43 klasių prekes ir paslaugas, kurios pagal kiekvieną iš šių klasių atitinka tokį aprašymą:

– 16 klasė: „Spaudiniai, ypač katalogai, prospektai, informacinė medžiaga; biuro reikmenys (išskyrus baldus); mokomoji medžiaga, priskirta prie 16 klasės; gaubliai, atlasai; popierius, kartonas ir gaminiai iš jų (priskirti prie 16 klasės); raštinės reikmenys; plastikinės pakavimo medžiagos, įskaitant plastikinius maišelius, priskirtus prie 16 klasės, plastikinius įdėklus, ypač kelionės dokumentams“;

– 39 klasė: „Vežimas, įskaitant tarpininkavimą ir vežimo priemonių nuomą; su kelionėmis susijęs planavimas, organizavimas, rezervavimas ir tarpininkavimas, taip pat ir naudojantis elektroninėmis priemonėmis; turizmo paslaugos; apžvalginių ekskursijų po miestą rengimas, turistų lydėjimas; informavimas apie vežimą ir keliones, taip pat ir naudojantis elektroninėmis priemonėmis“;

– 41 klasė: „Mokymas; treniravimas; animavimas ir pramogos; sportinė ir kultūrinė veikla; laisvalaikio paslaugos; spaudinių ir su jais susijusių elektroninių laikmenų (įskaitant kompaktinius diskus ir interaktyviuosius kompaktinius diskus) leidyba ir redagavimas; filmų, vaizdo įrašų, kino kamerų, radijo įrangos, televizijos aparatų, sporto įrangos nuoma; konferencijų, kongresų, simpoziumų, susirinkimų ir seminarų organizavimas ir rengimas“;

– 43 klasė: „Būstų rezervavimas; apgyvendinimo paslaugos; maisto ir gėrimų parūpinimo ir laikino apgyvendinimo paslaugos; tarpininkavimo paslaugos užsakant laikino apgyvendinimo ir maisto ir gėrimų parūpinimo paslaugas restoranuose ir viešbučiuose, įskaitant tarpininkavimo paslaugas užsakant būstą ir poilsiui skirtus namus“.

7. Protestas buvo grindžiamas Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkte (dabar – Reglamento 2017/1001 8 straipsnio 1 dalies b punktas) nurodytu pagrindu.

8. 2015 m. vasario 3 d. Protestų skyrius patenkino protestą ir atmetė prekių ženklo paraišką dėl visų nagrinėjamų prekių ir paslaugų.

9. 2015 m. vasario 26 d. į bylą įstojusios šalys, remdamosi Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniais (dabar – Reglamento 2017/1001 66–71 straipsniai), pateikė EUIPO apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo.

10. EUIPO penktoji apeliacinė taryba [ginčijamu sprendimu] panaikino Protestų skyriaus sprendimą.

11. [Ginčijamo] sprendimo 19 punkte ji visų pirma nurodė, kad nagrinėjamos prekės ir paslaugos skirtos tiek plačiajai visuomenei, tiek ir specialių žinių turinčiai visuomenei ir kad reikia remtis visuomene, kurios atidumo lygis žemiausias, t. y. plačiąja visuomene, kurios atidumo lygis vidutinis. [Ginčijamo sprendimo] 20 punkte ji nurodė, kad teritorija, svarbi vertinant galimybę supainioti, yra visa Europos Sąjungos teritorija, ir pažymėjo, kad protestas turi būti patenkintas net jei galimybė supainioti egzistuoja tik vienoje valstybėje narėje.

12. Dėl prekių ir paslaugų palyginimo pažymėtina, kad [ginčijamo] sprendimo 25 punkte [EUIPO] [penktoji] apeliacinė taryba patvirtino Protestų skyriaus išvadą, kuri joje nebuvo ginčyta, pateiktą [ginčijamo] sprendimo 24 punkte, pagal kurią nagrinėjamos prekės ir paslaugos iš dalies tapačios ir iš

dalies panašios. Taigi ji pripažino 16 klasės prekių, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, ir prekių, priskiriamų prie tos pačios klasės, bet žymimų ankstesniu prekių ženklu, tapatumą. Be to, ji nusprendė, kad tapačios yra 39 klasės paslaugos, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, ir tos pačios klasės paslaugos, žymimos ankstesniu prekių ženklu, išskyrus paslaugas „automobilių stovėjimo aikštelių infrastruktūros suteikimas; automobilių stovėjimo aikštelių oro uostuose paslaugos; orlaivių pastatymo į stovėjimo aikšteles paslaugos“, kurios buvo pripažintos analogiškomis paslaugai „Vežimas“, kuriai skirtas ankstesnis prekių ženklas. Galiausiai ji nusprendė, kad visos 43 klasės paslaugos, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, tapačios tos pačios klasės paslaugoms, kurioms skirtas ankstesnis prekių ženklas, išskyrus „restoranų ir laikino apgyvendinimo patalpų atostogautojams rezervavimo paslaugas“, kurios panašios į laikino apgyvendinimo ir maisto ir gėrimų parūpinimo paslaugas“, kurioms skirtas ankstesnis prekių ženklas.

13. Be to, [EUIPO] [penktoji] apeliacinė taryba išnagrinėjo žymenis, dėl kurių kilo ginčas, ir [ginčijamo] sprendimo 32 punkte nusprendė, kad jie visiškai nepanašūs vizualiai. Dėl fonetinio panašumo [ginčijamo] sprendimo 33 ir 34 punktuose ji iš esmės nurodė, kad visuomenei, kuri nežino angliško žodžio „fly“, žymenys, dėl kurių kilo ginčas, yra nepanašūs. Vartotojų, žinančių anglišką žodį „fly“, atveju fonetinis panašumas egzistuoja su sąlyga, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas susiejamas su žodžiu „fly“. Tačiau tai mažai tikėtina, nes, pirma, raidė „y“ ir stilizuota širdis prašomame įregistruoti prekių ženkle labai skiriasi ir, antra, nėra įprasta raidę „y“ pakeisti širdies simboliu. Dėl konceptualaus panašumo [ginčijamo] sprendimo 35 ir 36 punktuose ji iš esmės nusprendė, kad angliško žodžio „fly“ nežinančiai visuomenei žymenys, dėl kurių kilo ginčas, nepanašūs. Vartotojams, žinantiems ir suprantantiems anglišką žodį „fly“, konceptualus panašumas egzistuoja su sąlyga, kad prašomame įregistruoti prekių ženkle identifikuojamas žodis „fly“. Vis dėlto tai mažai tikėtina dėl tų pačių priežasčių, kurios išdėstytos vertinant fonetinį panašumą.

14. [EUIPO] [penktoji] apeliacinė taryba [ginčijamo] sprendimo 40 punkte nurodė, kad, angliškai nekalbančių vartotojų požiūriu, ankstesniam prekių ženklui būdingas vidutinis skiriamasis požymis, o, angliškai kalbančios visuomenės požiūriu, jam būdingas silpnas skiriamasis požymis.

15. Dėl žymenų, dėl kurių kilo ginčas, galimybės supainioti vertinimo pažymėtina, kad [ginčijamo] sprendimo 47 punkte [EUIPO] [penktoji] apeliacinė taryba nusprendė, jog nėra galimybės supainioti. Šiuo klausimu [ginčijamo] sprendimo 46 punkte ji nurodė, kad dėl visiškai apibūdinamojo bendro elemento pobūdžio žymenų fonetinių, konceptualių ir ypač vizualių skirtumų pakanka tam, kad būtų galima užtikrintai atmesti galimybę supainioti, apimančią ir galimybę supainioti tapačias prekes ir paslaugas.“

Ieškinys Bendrajame Teisme

5 2016 m. rugpjūčio 26 d. apeliantė Bendrojo Teismo kanceliarijoje pateikė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo, kurį grindė vieninteliu pagrindu, susijusiu su Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu. Iš esmės apeliantė nurodė, kad EUIPO penktosios apeliacinės tarybos atlikta žymenų, dėl kurių kilo ginčas, vizualių, fonetinių ir konceptualių panašumų analizė yra neteisinga ir kad ji klaidingai pripažino, jog, angliškai kalbančios visuomenės požiūriu, ankstesnis prekių ženklas turi silpną skiriamąjį požymį, todėl nėra jokios galimybės supainioti žymenų, dėl kurių kilo ginčas.

6 Skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas pirmiausiai nurodė, kiek tai susiję su žymenų, dėl kurių kilo ginčas, palyginimu, kad EUIPO penktoji apeliacinė taryba pagrįstai nusprendė, jog prašomas įregistruoti prekių ženklas ir ankstesnis prekių ženklas nepanašūs vizualiai, fonetiškai ir konceptualiai. Antra, dėl ankstesnio prekių ženklo skiriamojo požymio Bendrasis Teismas nurodė, kad ši apeliacinė taryba teisingai manė, jog, angliškai nekalbančios visuomenės požiūriu, ankstesniam prekių ženklui būdingas vidutinis skiriamasis požymis, o, angliškai kalbančios visuomenės požiūriu, jam būdingas silpnas skiriamasis požymis. Trečia, dėl galimybės supainioti Bendrasis Teismas nurodė, kad apeliantė

neįrodė, jog minėta Apeliacinė taryba klaidingai nusprendė, jog nėra galimybės supainioti prašomą įregistruoti prekių ženklą ir ankstesnį prekių ženklą. Todėl Bendrasis Teismas atmetė vienintelį pagrindą ir visą ieškinį.

Apeliacinio proceso šalių reikalavimai

7 *FTI Touristik* Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą ir

– priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas.

8 EUIPO Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti apeliacinį skundą ir

– priteisti iš *FTI Touristik* bylinėjimosi išlaidas.

9 H. Prantner ir D. Giersch prašo Teisingumo Teismo atmesti apeliacinį skundą.

Dėl apeliacinio skundo

10 Apeliaciniame skunde apeliantė nurodo vienintelį pagrindą, susijusį su Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu, kurį sudaro keturios dalys. Remdamasi pirma vienintelio pagrindo dalimi ji priekaištauja Bendrajam Teismui ir dėl to, kad jis pažeidė savo pareigą motyvuoti sprendimus.

Dėl vienintelio pagrindo pirmos dalies

11 Remdamasi vienintelio pagrindo pirma dalimi apeliantė tvirtina, kad per galimybės supainioti buvimo vertinimą Bendrasis Teismas padarė metodinę klaidą, kai, tikrindamas nagrinėjamų žymenų panašumą, neatsižvelgė į prašomo įregistruoti prekių ženklo įprastai užrašytą pavadinimą, pateiktą *Europos Sąjungos prekių ženklų biuletenyje*. Tokiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas pažeidė ir savo pareigą motyvuoti sprendimus, kai neišnagrinėjo apeliantės argumento, pagrįsto minėtu pavadinimu.

12 EUIPO mano, kad vienintelio pagrindo pirma dalis yra nepriimtina dėl to, kad tai yra apeliantės bandymas pateikti Teisingumo Teismui faktinius klausimus. Bet kuriuo atveju ši dalis yra nepagrįsta.

13 Dėl vienintelio pagrindo pirmos dalies priimtinumo primintina, kad, viena vertus, iš suformuotos jurisprudencijos matyti, jog galimybės suklaidinti visuomenę buvimą reikia vertinti visapusiškai, atsižvelgiant į visus konkrečiam atvejui svarbius veiksnius. Nors šių veiksnių vertinimas yra faktinis klausimas, kuris nepatenka į Teisingumo Teismo kontrolės sritį, neatsižvelgimas į visus šiuos veiksnius yra teisės klaida ir juo gali būti remiamasi pateikiant apeliacinį skundą Teisingumo Teisme (2011 m. birželio 16 d. Sprendimo *Union Investment Privatfonds / UniCredito Italiano*, C-317/10 P, EU:C:2011:405, 45 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

14 Kita vertus, pareigos motyvuoti sprendimus apimties klausimas yra teisės klausimas, kurį Teisingumo Teismas sprendžia nagrinėdamas apeliacinį skundą (2005 m. birželio 28 d. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, EU:C:2005:408, 453 punktas).

15 Darytina išvada, kad vienintelio pagrindo pirma dalis yra priimtina.

16 Dėl šios dalies pagrįstumo pažymėtina, kad reikia atmesti tariamą Bendrojo Teismo pareigos motyvuoti sprendimus pažeidimą.

17 Šiuo klausimu primintina, jog pagal suformuotą jurisprudenciją pareiga motyvuoti sprendimus, tenkanti Bendrajam Teismui pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 36 straipsnį ir 53 straipsnio pirmą pastraipą, nereiškia, kad Bendrasis Teismas privalo pateikti išsamų atsakymą į kiekvieną bylos šalių pateiktą argumentą. Motyvavimas taip pat gali būti numanomas su sąlyga, kad jis leidžia suinteresuotiesiems asmenims suprasti motyvus, kuriais remiasi Bendrasis Teismas, o Teisingumo Teismui turėti pakankamai informacijos, kad galėtų vykdyti kontrolę nagrinėdamas apeliacinį skundą (2016 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Mallis ir kt. / Komisija ir ECB*, C-105/15 P–C-109/15 P, EU:C:2016:702, 45 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

18 Šiuo atveju reikia konstatuoti, jog iš skundžiamo sprendimo 43 punkto matyti, jog „dėl įprastai užrašyto prašomo įregistruoti prekių ženklo [pavadinimo], paskelbto *Europos Sąjungos prekių ženklų biuletenyje*, t. y. „fly“, pažymėtina, kad šis [pavadinimas] neturi daryti įtakos fonetinio įspūdžio, kurį sukuria sudėtiniai prekių ženklai, vertinimui per protesto procedūrą“.

19 Tai reiškia, jog, priešingai, nei tvirtina apeliantė, nurodydamas, kad minėtas pavadinimas neturi daryti įtakos nagrinėjamam fonetinio įspūdžio vertinimui, Bendrasis Teismas netiesiogiai, bet neišvengiamai nusprendė, kad šis pavadinimas neparodo, jog atitinkama visuomenė būtent taip suvokia nagrinėjamą prekių ženklą.

20 Tokiame vertinime nėra jokios teisės klaidos. Kaip Bendrasis Teismas pažymėjo skundžiamo sprendimo 21 punkte, pagal suformuotą jurisprudenciją galimybė supainioti turi būti vertinama visapusiškai, atsižvelgiant į tai, kaip atitinkama visuomenė suvokia nagrinėjamus žymenis ir prekes ar paslaugas, ir į visas konkrečiam atvejui būdingas aplinkybes, ypač į žymenų ir jais žymimų prekių ar paslaugų panašumo tarpusavio priklausomybę.

21 Tačiau, kaip Bendrasis Teismas iš esmės nusprendė skundžiamo sprendimo 43 punkte, primintame šio sprendimo 18 punkte, *Europos Sąjungos prekių ženklų biuletenyje* įprastai užrašytas vaizdinio prekių ženklo pavadinimas, kuris sutampa su nagrinėjamo prekių ženklo paraišką pateikusio asmens ketinimu arba su EUIPO nuoroda šiame Biuletenyje, yra nesvarbus vertinant, kaip atitinkama visuomenė fonetiškai suvokia nagrinėjamus žymenis, kurie nesipainioja su minėtame Biuletenyje pateiktu įprastai užrašytu jų pavadinimu.

22 Taigi reikia atmesti vienintelio pagrindo pirmą dalį.

Dėl vienintelio pagrindo antros dalies

23 Remdamasi vienintelio pagrindo antra dalimi apeliantė nurodo, kad, kaip ir EUIPO penktoji apeliacinė taryba, Bendrasis Teismas padarė metodologinę klaidą, kai vertino galimybės supainioti buvimą. Šiuo klausimu pažymėtina, kad nors vizualūs skirtumai fonetinius panašumus gali neutralizuoti taip, kad, nepaisant fonetinio panašumo, neliktų jokios supainiojimo galimybės, toks neutralizavimas turi būti vertinamas atsižvelgiant į galimybės supainioti buvimo vertinimą. Jeigu toks patikrinimas būtų atliekamas jau lyginant žymenis, prekių ženklų panašumas būtų atmetamas *per se*, neatsižvelgiant į kitus įtaką galimybei supainioti darančius veiksnius, kaip antai nagrinėjamo prekių ženklo skiriamąjį požymį arba susijusių prekių ir paslaugų tapatumą ar panašumą.

24 EUIPO tvirtina, kad vienintelio pagrindo antra dalis yra nepriimtina, nes ji susijusi ne su skundžiamu sprendimu, o su ginčijamu sprendimu. Ši dalis bet kuriuo atveju sunkiai suvokiama ir nepagrįsta.

25 Dėl vienintelio pagrindo antros dalies priimtinumo pažymėtina, kad, priešingai, nei tvirtina EUIPO, apeliantė savo apeliaciniame skunde ginčija ne tik ginčijamo sprendimo teistumą, bet ir tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 64 punkte Bendrasis Teismas tinkamai nepagrindęs nusprendė, kad žymenys, dėl kurių kilo ginčas, yra nepanašūs. Taigi jis padarė metodologinę klaidą vertindamas galimybę supainioti. Todėl vienintelio pagrindo antra dalis yra priimtina.

26 Dėl šios dalies pagrįstumo reikia konstatuoti, kad ji grindžiama klaidingu skundžiamo sprendimo aiškinimu.

27 Šiuo klausimu pakanka nurodyti, pirma, kad skundžiamo sprendimo 64 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad „ieškovės argumentai, susiję su galimybe supainioti, grindžiami klaidinga idėja, kad [EUIPO] [penktoji] apeliacinė taryba turėjo padaryti išvadą, jog žymenys, dėl kurių kilo ginčas, yra labai panašūs dėl to, kad, daugelio vartotojų požiūriu, jiems būdingas bendras žodinis elementas „fly““; šiuo klausimu jis nurodė minėto sprendimo 26–57 punktus. Minėto sprendimo 65 punkte jis padarė išvadą, kad apeliantė neįrodė, jog ši apeliacinė taryba klaidingai nusprendė, kad nėra galimybės supainioti pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą. Taigi skundžiamo sprendimo 64 punkte Bendrasis Teismas iš esmės tik konstatavo, kad minėta Apeliacinė taryba pagrįstai nusprendė, kad šiuo atveju nėra galimybės supainioti.

28 Kita vertus, iš minėtų 26–57 punktų ir ypač iš skundžiamo sprendimo 30–36 punktų, susijusių su vizualiu žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumu, iš minėto sprendimo 41–44 punktų, susijusių su fonetiniu šių žymenų panašumu, ir iš minėto sprendimo 49–51 punktų, susijusių su konceptualiu minėtų žymenų panašumu, nematyti, kad, vertindamas nagrinėjamų žymenų panašumą, Bendrasis Teismas rėmėsi tuo, jog nagrinėjamų žymenų fonetinis panašumas „neutralizuojamas“ vizualiais jų skirtumais.

29 Todėl vienintelio pagrindo antra dalis yra atmestina.

Dėl trečios vienintelio pagrindo dalies

30 Remdamasi vienintelio pagrindo trečia dalimi apeliantė ginčija skundžiamo sprendimo 42 punkte pateiktą Bendrojo Teismo vertinimą, kad kadangi ankstesniame prekių ženkle yra elementas „.de“, nagrinėjami žymenys nepanašūs fonetiškai, nes dėl šio elemento ankstesnis prekių ženklas visada ištariamas keliais skiemenimis. Taip Bendrasis Teismas suteikė šiam elementui dominuojantį pobūdį ankstesnio prekių ženklo sukuriamame bendrame įspūdyje, nors domeno pavadinimo pratęsimas yra tik funkcinio pobūdžio ir todėl iš principo jis negalėtų būti pripažintas dominuojančiu.

31 EUIPO teigia, kad vienintelio pagrindo trečia dalis nepagrįsta.

32 Pažymėtina, kad skundžiamo sprendimo 42 punkte Bendrasis Teismas nurodė, jog „tikimybė, kad atitinkama visuomenė pastebės raidę „y“ prašomo registruoti prekių ženklo vaizdiniame elemente, neatrodo galima. Kaip matyti iš šio sprendimo 34 punkto, pirma, raidė „y“ ir širdies simbolis prašomame įregistruoti prekių ženkle labai skiriasi ir, antra, nėra įprasta raidę „y“ pakeisti tokiu simboliu. Be to, darant prielaidą, kaip tvirtina apeliantė, kad vartotojas identifikuotų raidę „y“ stilizuotame širdies simbolyje, žodinių elementų „fly“ fonetinis sutapimas kiekviename iš žymenų, dėl kurių kilo ginčas, susilpnėtų dėl žodinio elemento „.de“ ankstesniame prekių ženkle. Apeliantė nepateikia jokio argumento, galinčio paneigti [ginčijamo] sprendimo 33 punkte pateiktą [EUIPO] [penktosios] apeliacinės tarybos vertinimą dėl šio žodinio elemento tarimo, pagal kurį ankstesnis prekių ženklas visada būtų tariamas keliais skiemenimis, kurių tikslus skaičius skirtųsi pagal kiekvienos nacionalinės kalbos lingvistikos taisykles“.

33 Kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 42 punkto, Bendrojo Teismo vertinimas pagrįstas konstatavimu, kad, pirma, raidė „y“ ir širdies simbolis prašomame įregistruoti prekių ženkle labai skiriasi ir, antra, nėra įprasta raidę „y“ pakeisti tokiu simboliu, nes tikimybė, kad atitinkama visuomenė pastebės raidę „y“ prašomo registruoti prekių ženklo vaizdiniame elemente, neatrodo galima. Kadangi apeliantė nenurodė, jog faktinės aplinkybės buvo iškraipytos, toks vertinimas nėra teisės klausimas, dėl kurio Teisingumo Teismas turėtų vykdyti kontrolę nagrinėdamas apeliacinį skundą (žr., be kita ko, 2010 m. rugsėjo 2 d. Sprendimo *Calvin Klein Trademark Trust / VRDT*, C-254/09 P, EU:C:2010:488, 49 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

34 Šiuo atžvilgiu perteklinis yra Teisingumo Teismas tvirtinimas, kad jeigu vartotojas identifikuotų raidę „y“ stilizuotame širdies simbolyje, žodinių elementų „fly“ fonetinis sutapimas kiekviename iš žymenų, dėl kurių kilo ginčas, susilpnėtų dėl žodinio elemento „.de“ ankstesniame prekių ženkle.

35 Tačiau argumentai dėl perteklinių skundžiamo sprendimo motyvų negali būti šio sprendimo panaikinimo pagrindas (2017 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Intel / Komisija*, C-413/14 P, EU:C:2017:632, 63 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

36 Iš to išplaukia, kad šio pagrindo trečia dalis neveiksminga.

Dėl vienintelio pagrindo ketvirtos dalies

37 Remdamasi vienintelio pagrindo ketvirta dalimi apeliantė nurodo, kad prašomame įregistruoti prekių ženkle esantį širdies simbolį į bylą pirmojoje instancijoje įstojusios šalys greičiausiai laiko raide „y“, nes visuose kituose jų turimuose Europos Sąjungos prekių ženkluose širdies simbolis pakeičia, kaip ir šiuo atveju, raidę „y“. Be to, prašomo įregistruoti prekių ženklo savininko interneto svetainėje matyti, kad, naudodamas širdies simbolį, jis bando rasti pakaitalą raidei „y“.

38 EUIPO ginčija vienintelio pagrindo ketvirtos dalies, kurioje tik išdėstomos faktinės aplinkybės, priimtinumą. Ši dalis bet kuriuo atveju būtų nepagrįsta.

39 Reikia priminti, kad pagal SESV 256 straipsnio 1 dalį ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmą pastraipą apeliacinis skundas gali būti paduodamas tik teisės klausimais. Dėl šios priežasties tik Bendrasis Teismas yra kompetentingas nustatyti ir vertinti turinčius reikšmės bylai faktus bei įrodymus. Taigi tokių faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimas nėra teisės klausimas, dėl kurio galima pateikti apeliacinį skundą Teisingumo Teismui, išskyrus jų iškraipymo atvejį (žr., be kita ko, 2010 m. rugsėjo 2 d. Sprendimo *Calvin Klein Trademark Trust / VRDT*, C-254/09 P, EU:C:2010:488, 49 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

40 Šiuo atveju reikia konstatuoti, kad remdamasi vienintelio pagrindo ketvirta dalimi apeliantė bando paneigti faktinio pobūdžio analizę, kurią Bendrasis Teismas atliko skundžiamo sprendimo 42 punkte.

41 Todėl vienintelio pagrindo ketvirta dalis yra nepriimtina.

42 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia atmesti visą apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

43 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 137 straipsnį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, bylinėjimosi išlaidų klausimas sprendžiamas sprendime arba nutartyje, kuriais užbaigiamas procesas. Pagal to paties reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taip pat taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

44 Kadangi EUIPO prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš apeliantės ir ši pralaimėjo bylą, apeliantė turi padengti savo ir EUIPO patirtas bylinėjimosi išlaidas. Kadangi H. Prantner ir D. Giersch nepateikė jokių reikalavimų dėl bylinėjimosi išlaidų, jie turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (dešimtoji kolegija) nusprendžia:

1. **Atmesti apeliacinį skundą.**

2. **Priteisti iš *FTI Touristik GmbH* padengti savo ir Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

3. **Harald Prantner ir Daniel Giersch padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.